

KINH ĐẠI BẢO TÍCH

QUYỂN 64

Hán dịch: Đời Bắc Tề, Tam tạng Pháp sư Na-liên-đề-da-xá.

Pháp hội 16: BỒ-TÁT THẤY THẬT (Phần 4)

Phẩm 7: LONG VƯƠNG ĐƯỢC THỌ KÝ

Bấy giờ Long vương Nan-đà và Bạt-nan-đà... chín ức các Long vương thấy các Long nữ cúng dường Phật và được thọ ký rồi, sinh tâm hy hữu, tâm chưa từng có, khởi lên suy nghĩ: “Đức Như Lai Ứng Cúng Chánh Biến Tri thật là hy hữu chưa từng có. Đức Như Lai biết căn cơ thâm tín của các chúng sinh. Đức Như Lai không có chút phần nào là chẳng thấy, chẳng nghe, chẳng chứng. Chánh pháp Như Lai do Phật khéo tuyên nói hay khiến đại chúng nghe rồi hiện biết, không có thời tiết, tùy cơ trao pháp quyết định làm cho đắc quả, khiến các người trí hiện được chứng biết. Cho đến hàng nữ nhân động chuyển khinh tháo, trí tuệ cạn kém mà còn hiểu được pháp sâu xa của Phật nói, huống là những người trí khéo an trụ trong pháp Phật làm chúng đệ tử. Hàng nữ nhân ấy dục tâm tăng thượng, sân tâm tăng thượng, si tâm tăng thượng còn có thể biết được lời dạy của Như Lai.” Vì suy nghĩ như vậy nên đối với Đức Phật, chư Long vương Nan-đà, Bạt-nan-đà... sinh tâm hy hữu chưa từng có. Vì cúng dường Phật nên chư Long nổi mây trùm khắp tất cả thế gian mưa nước thơm làm thành bùn thơm, hơi thơm ấy đầy khắp tam thiên đại thiên thế giới. Chúng sinh nghe hơi thơm ấy đều được chẳng thoái chuyển Vô thượng Bồ-đề.

Nơi thành Ca-tỳ-la ngang rộng sáu mươi do-tuần mưa xích trần châu khắp mọi nơi, lại có các thứ báu vô giá trùm khắp giáp vòng vườn Ni-câu-đà. Lại lấy Long hoa hóa thành nhà đẹp rộng sáu mươi do-tuần, kèo cột, tường vách đều bằng bảy báu. Lại có vô lượng nhạc khí đồng tấu cúng dường. Nhà Long hoa bảy báu ấy hóa làm chín ức tràng hoa nhiều màu treo khắp nhà, lưới Tỳ-lưu-ly trùm trên cột báu, châu báu vô giá trải đầy mặt nền, châu báu ấy rất nhu nhuyễn như Bà-la thạch ở cõi trời Đao-lợi; đá ấy màu như Tỳ-lưu-ly, chạm đến mềm nhuyễn như y Ca-giá-lân-đề-ca vi diệu khả ái. Trong các thứ ma-ni bảo ấy, hoặc có thứ phát ra tia sáng mát lạnh, hoặc phát ra nước xanh, nước vàng, nước đỏ, nước trắng, nước vàng hoặc phát ra nước nhiều màu, hoặc phát ra gió mát mẽ, hoặc có châu báu tùy ý chúng sinh mà phát ra những đồ cần dùng, hoặc có châu báu phát ra dầu trơn, hoặc có châu báu có thể làm gương sáng hiện bóng tất cả đại chúng. Tất cả nhân dân từ thành Ca-tỳ-la đều ít nhiều hiện rõ bóng trong ấy. Tất cả đại chúng đều thấy Phật và Thanh văn hiện các thứ thần thông biến hóa. Do thần lực của báu ma-ni ấy, trong thềm nhà hiện ra những lọng báu nhiều màu, những tràng báu nhiều màu, những phan báu nhiều màu, những vòng hoa nhiều màu, những vòng hương, những vòng báu, những vòng trân châu, những lưới linh báu, lại hiện ra những ngựa quý nhiều màu. Các thứ hiện ra đó đều là do sức thần của chư Long. Long vương Nan-đà, Bạt-nan-đà và chín ức chư Long xua các ngựa quý đi bộ theo nhiều quanh bên phải Phật ba vòng rồi dùng báu nhu nhuyễn Ca-giá-lân-đề-ca rải nơi Đức Thế Tôn. Các thứ báu từ dưới nền

nhà đẹp ấy hiện ra đều bay lên hư không che Đức Phật và chúng Thanh văn. Các nhạc khí tại hư không tự nhiên phát ra âm thanh vi diệu cúng dường Đức Phật.

Chín ức chư Long vương nhiều Phật xong, ở trước Phật chấp tay yên lặng niệm Phật công đức chiêm ngưỡng Như Lai mắt chẳng tạm rời, ưa thích công đức của Phật, thâm tâm an trụ Vô thượng Bồ-đề. Chư Long yên lặng niệm Phật công đức giây lát xong rồi cùng vén y bày vai phải, gối phải quỳ tiếp đất, chấp tay hướng về Đức Phật, năm vóc sát đất đảnh lễ chân Phật đồng thanh nói kệ tán thán:

*Lâu tu oai nghi tướng trăm phước
Bi tâm ly cấu hạnh đầy đủ
Vứt bỏ vô tận đất báu quý
Thế Tôn rời khỏi thành Ca-tỳ.
Trong sáu năm dài tu khổ hạnh
Như Lai chẳng được đạo cam lộ
Ý Thế Tôn còn chẳng buồn chán
Bởi đã từ lâu tu trí tuệ.
Như Lai thật là Thầy Trời Người
Vì thế gian mà tu khổ hạnh
Thế gian nghe rồi còn chẳng kham
Hướng là có thể lấy mắt ngó.
Thế Tôn quá khứ bỏ đầu mắt,
Như Thánh tích lũy tâm Bồ-đề
Nghe tin ấy chúng con chẳng vui
Vì nghĩ đến Phật quá khổ hạnh.
Như Phật xưa làm tiên nhân nhục
Bị vua Ca-lợi chặt tay chân
Thẻo tai, cắt mũi chẳng oán giận
Chúng con nghe tin chẳng nhẫn được.
Như Phật đem thân lên bàn cân
Vì chim nương cứu chẳng nở bỏ
Chúng con nghe tin cũng chẳng vui.
Như Lai quá khứ quá cần khổ
Tại sao lòng chúng con chẳng vui?
Vì Thế Tôn chịu quá khổ sở.
Kẻ ác đến hại Đức Như Lai
Họ đọa ác đạo Phật lại thương
Đầy đủ Thánh tuệ Đại Đạo Sư
Sao hành được tâm bất hại ấy?
Tu tập đạo hạnh không sai sót
Ngưỡng mong Phật nói hạnh an lạc.
Nay chư Long này đã phát tâm
Cầu nơi Như Lai Bồ-đề hạnh
Như Phật tuyên dạy đều làm được
Ngưỡng mong Phật nói đạo Bồ-đề.
Chúng chư Long này rất khát ngưỡng
Chỉ cầu chỗ bất tử bất sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nguyện nói hạnh an ổn Như Lai
Khiến các chúng sinh dễ tiếp hóa.*

Đức Phật thấy các Long chúng cúng dường và phát nguyện. Biết họ đã thâm tín rồi, Phật liền hiện mỉm cười. Thao pháp của chư Phật, nếu hiện tướng mỉm cười thì từ điện môn phóng vô lượng tia sáng nhiều màu chiếu đến Phạm thiên rồi trở về nhập vào đảnh Phật.

Bấy giờ, Tuệ mạng Mã Thắng Tỳ-kheo nói kệ bạch hỏi:

*Lành thay! Sa-môn Đại Mâu-ni
Chẳng phải không có hiện mỉm cười
Thế Tôn Từ Bi xin nói rõ
Vô Thượng Chánh Giác có sao cười?
Đại chúng chiêm ngưỡng cầu được nghe
Thế Tôn vô lượng công đức hạnh
Thấy cười sinh nghi lòng chẳng vui
Ngưỡng mong Pháp Vương dứt nghi cho.
Ai nay ở trong pháp Thích-ca
Sinh lòng kính tin và mừng rỡ?
Ai khiến ngày nay ma Ba-tuần
Tâm ý mê loạn và lo rầu?
Ai ngày hôm nay hay cung phụng
Cha lành công đức Đại Đạo Sư?
Ai dâng cúng dường thắp đê nhất?
Mong Đức Như Lai vô thượng nói
Toàn đại chúng đây đồng chấp tay
Thấy đều đối Phật đứng chiêm ngưỡng
Ngưỡng mong Đạo Sư trừ lưới nghi
Vì chúng mà nói duyên có cười.
Đại chúng nghe rồi lòng mừng rỡ
Biết được chánh pháp Thế Tôn dạy
Đại trí Thế Tôn khiến chúng mừng
Tùy thuận chánh giáo khéo an trụ.*

Đức Thế Tôn nói kệ đáp Tuệ mạng Mã Thắng:

*Trí tuệ rộng sâu Đại Đạo Sư
Lúc nói Phạm âm đủ tám đức
Tâm Phật thanh tịnh rời uế trước
Lắng nghe Phật nói nhân duyên cười.
Các Long vương này lòng kính tin
Cúng dường nơi Phật hơn tất cả
Chúng ấy vì cầu Phật Bồ-đề
Để lợi ích tất cả thế gian
Lòng Bi tặng thượng quán thế gian:
Không có Đạo Sư vui sao được!
Tôi làm sao được đại Bồ-đề
Thành thực chúng sinh chẳng mỗi nhọc.*

Rất ưa tịch tĩnh đủ trí tuệ
Tu thừa an lạc tâm thanh tịnh
Nơi Không, Vô tướng và Vô nguyện
Từ vô lượng kiếp đã tu lâu.
Tâm họ bình đẳng quán thế gian
Như Phật đã được tướng trí tuệ
Tâm Từ, Bi, Hỷ, đều bình đẳng
Vì khiến thế gian an ổn vậy.
Tâm Bi đệ nhất lòng thương xót
Sẽ được làm Phật vừa ý mình.
Chúng ấy quán sát chúng sinh rồi
Sẽ thành Đạo Sư hiệu Vô Oán.
Lúc các chúng ấy được cam lộ
Không có ma oán cũng không dư,
Hằng thường diễn nói pháp vô ngã
Một bề không có thế tục thuyết.
Chư Như Lai ấy đủ đại Bi
Khiến các chúng sinh nhập trí Phật.
Lúc chư Như Lai ấy thuyết pháp
Tất cả chúng sinh đều tin hiểu.
Lúc chúng ấy đời đời tu hành
Thành thực chúng sinh chẳng khó lắm.
Chúng sinh thành thực nghe pháp rồi
Sẽ được giải thoát chứng cam lộ.
Những người nghe pháp đều giải thoát
Các chúng sinh ấy đều đoan nghiêm
Tất cả chúng sinh đều biết hiểu.
Chánh pháp của chư Phật ấy nói.
Tất cả quỷ thần và súc sinh
Không ai chẳng hiểu lời Phật ấy.
Tất cả đều được niệm pháp rồi
Hiểu được Như Lai pháp cam lộ
Không có chúng sinh nghe Phật dạy
Mà họ chẳng sinh lòng yêu thích
Yêu thích chánh pháp Phật nói rồi
Tất cả thấy đều được cam lộ.
Thuở ấy những người được giáo hóa
Sẽ được giải thoát bệnh sinh tử
Và giải thoát khổ chết buồn lo
Nghe Phật nói rồi lòng vô cấu
Như vậy Thích-ca Mâu-ni Phật
Nói ý chư Long đáp Phật tử
Như tâm kiên quyết của chư Long
Vì được Bồ-đề vô thượng vậy.
Như Lai thọ ký cho chư Long

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Đại chúng nghe rồi đều vui mừng
Đại chúng mừng rồi quy y Phật
Tất cả thấy đều tâm tịch tĩnh.*

M